

Sygn. akt IV U 307/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2019 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 7 lutego 2014 r. Nr (...)

w sprawie J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

w przedmiocie skargi J. M. o wznowienie postępowania w sprawie o wysokość emerytury toczącego się przed Sądem Okręgowym w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pod sygn. akt IV U(...)

zmienia wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i (...) z dnia 6 listopada 2014r. w sprawie sygn. akt IV U 377/14 i poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 7 lutego 2014 r. w ten sposób, że ustala, iż wysokość emerytury J. M. na dzień 1 stycznia 2014 r. wynosi (...),13 (dwa tysiące czterysta cztery i 13/100) zł brutto miesięcznie.

Sygn. akt: IV U 307/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 7 lutego 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na podstawie art.24 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał J. M. emeryturę od 1 stycznia 2014r. ,tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku. Wysokość emerytury obliczona została wg zasad określonych w art.25 i 26 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w tym zgodnie z ówczesną regulacją art.25 ust.1b powyższej ustawy, na mocy której podstawę obliczenia emerytury pomniejszono o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranej przez ubezpieczoną emerytury przyznanej jej uprzednio na podstawie art.46 ustawy emerytalnej.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona J. M. kwestionując zasadność pomniejszenia podstawy wymiaru emerytury o sumę kwot pobranej emerytury wcześniejszej. Rozpoznający odwołanie ubezpieczonej Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z 6 listopada 2014r. w sprawie o sygnaturze akt IV U 377/14 oddalił odwołanie J. M.. Wyrok uprawomocnił się z dniem 15 grudnia 2014r. (odwołanie ubezpieczonej od

decyzji z 7 lutego 2014r. i wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 6 listopada 2014r. - k.3-4 i 9 akt IV U 377/14 Sądu Okręgowego w Siedlcach).

W dniu 17 maja 2019r. wpłynęła do Sądu Okręgowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych skarga J. M. o wznowienie postępowania w wyżej wskazanej sprawie IV U 377/14 toczącej się z odwołania ubezpieczonej od decyzji z 7 lutego 2014r., w której - wskazując na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. stwierdzający, że art.25 ust.1b ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu obowiązującym do 30 września 2017r. w zakresie, w jakim dotyczy urodzonych w (...)r. kobiet, które przed 1 stycznia 2013r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art.46 tej ustawy, jest niezgodny z art.2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i ponowne ustalenie wysokości emerytury. Skarga zarejestrowana została pod sygnaturą akt IV U 307/19 (skarga o wznowienie postępowania wraz z załącznikami k.2-4 akt niniejszej sprawy).

W odpowiedzi na skargę ubezpieczonej o wznowienie postępowania organ rentowy pozostawił skargę do uznania Sądu (odpowiedź organu rentowego na skargę o wznowienie postępowania k.9-12 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona J. M. urodziła się w dniu (...) W dniu 20 sierpnia 2008r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o emeryturę. Decyzją z 29 sierpnia 2008r. organ rentowy na podstawie art.46 ustawy emerytalnej przyznał ubezpieczonej emeryturę od 29 sierpnia 2008r. ,tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego 55 lat (wniosek o emeryturę i decyzja z 29 sierpnia 2008r. o przyznaniu emerytury k.1 i 21-23 akt emerytalnych za wnioskiem z 20 sierpnia 2008r.).

W dniu 16 stycznia 2014r. ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym. Decyzją z 7 lutego 2014r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej od 1 stycznia 2014r. ,tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek emeryturę na podstawie art.24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wysokość emerytury ubezpieczonej obliczona została wg zasad określonych w art.25 i 26 ustawy emerytalnej, w tym zgodnie z ówczesną regulacją art.25 ust.1b tej ustawy, na mocy której podstawę obliczenia emerytury pomniejszono o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranej przez ubezpieczoną emerytury przyznanej jej uprzednio na podstawie art.46 ustawy emerytalnej. Wysokość świadczenia na dzień 1 stycznia 2014r. ustalona została na kwotę 1 895,55 złotych brutto miesięcznie (zaskarżona decyzja z 7 lutego 2014r. k.6 akt emerytalnych za wnioskiem z 16 stycznia 2014r.).

Sąd zważył, co następuje:

Skarga J. M. o wznowienie postępowania okazała się uzasadniona i skutkowałą zmianą wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z 6 listopada 2014r. w sprawie IV U 377/14 oraz decyzji organu rentowego z 7 lutego 2014r. poprzez ustalenie wysokości emerytury ubezpieczonej na dzień 1 stycznia 2014r. (dzień przyznania prawa do emerytury) na kwotę 2 404,13 złotych brutto miesięcznie.

Zgodnie z art.399§1 kpc w wypadkach przewidzianych dziale VI - Wznowienie postępowania można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. Jedną z podstaw wznowienia postępowania reguluje przepis art.401.1 kpc, zgodnie z którym można żądać wznowienia postępowania w wypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie. W myśl art.407§2 kpc, jeżeli skarga o wznowienie postępowania dotyczy sytuacji określonej w powyższym przepisie art.401.1 kpc skargę wnosi się w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.

Odnosząc powyższe uregulowania do okoliczności sprawy Sąd stwierdził, że skarga ubezpieczonej opiera się na ustawowej podstawie oraz została wniesiona w przewidzianym ustawą terminie. Jako podstawę skargi ubezpieczona wskazała wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. w sprawie o sygnaturze akt P 20/16 opublikowany w

Dzienniku Ustaw Nr 539 z 21 marca 2019r. Ubezpieczona skargę o wznowienie postępowania złożyła w dniu 17 maja 2019r., a zatem przed upływem trzymiesięcznego terminu przewidzianego w art.407§2 kpc.

Odnosząc się do kwestii zasadności skargi o wznowienie postępowania stwierdzić należało, że zawarte w niej wnioski zasługiwały na uwzględnienie. W stanowiącym podstawę skargi wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. Trybunał stwierdził, że art.25 ust.1b ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu obowiązującym do 30 września 2017r. w zakresie, w jakim dotyczy urodzonych w (...)r. kobiet, które przed 1 stycznia 2013r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art.46 tej ustawy, jest niezgodny z art.2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Przedstawione wyżej ustalenia pokazują, że obliczając wysokość emerytury przyznanej ubezpieczonej w związku z ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego od 1 stycznia 2014r. organ rentowy zastosował w/w – uznany za niezgodny z Konstytucją przepis art.25 ust.1b ustawy emerytalnej odliczając od podstawy emerytury sumę kwot pobranych przez ubezpieczoną tytułem wcześniejszej emerytury, co skutkowało ustaleniem wysokości emerytury ubezpieczonej w niższej kwocie.

W ocenie Sądu zastosowanie do ubezpieczonej niezgodnego z ustawą zasadniczą przepisu ustawy stanowiącego podstawę wydania wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z 6 listopada 2014r. w sprawie IV U 377/14, a uprzednio decyzji organu rentowego z 7 lutego 2014r. uzasadnia wniosek ubezpieczonej o zmianę powyższego wyroku i decyzji organu rentowego, poprzez ustalenie, wysokości emerytury ubezpieczonej na dzień 1 stycznia 2014r. z pominięciem owego niekonstytucyjnego uregulowania. Podkreślić przy tym należy, że choć wyrok Trybunału Konstytucyjnego został ogłoszony w dniu 21 marca 2019r., to zakwestionowany przepis był – w zakresie ustalonym przez Trybunał - niezgodny z Konstytucją od daty jego ustanowienia, a skarga ubezpieczonej o wznowienie postępowania zmierza do wyeliminowania z obrotu prawnego orzeczenia, które zapadało na podstawie niekonstytucyjnego przepisu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności na podstawie art.412§2 kpc Sąd zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 6 listopada 2014r. w sprawie IV U 377/14 oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego z 7 lutego 2014r. ustalając wysokość emerytury ubezpieczonej na dzień 1 stycznia 2014r. z pominięciem niekonstytucyjnego przepisu. Wysokość ta zgodnie z przedstawionymi przez organ rentowy wyliczeniami, które nie były przez ubezpieczoną kwestionowane, wyniosła 2 404,13 złotych brutto miesięcznie (k.18 akt sprawy).